

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Clemens Papa legatus ad Protestantes mittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

III. Clément VII. in celsissima illa totius Christianæ Reipublicæ specula sedens, ubi tam atras feditionis nubes, plenas grandine & fulgure Germaniæ, imminentes, magis in dies magisque se expandere, & iam iam in miseram Germaniam fœdâ effusuras procellam vidit; tum etiam ab Imperatore corâ de statu Germaniæ, ex 23. Dec. Bononiæ congressu, edoctus: ad Joannem Fridericum Saxoniæ Ducem, qui patri nuper successerat, & inter Protestantés primas tenebat, legatum misit Hugonem Rangonum Regiensis Episcopum qui eertam Concilij, ut in eo controversiæ religionis disceptentur ac decidantur, spem faceret; loco ad id Bononiæ, Placentiæ aut Mantuæ designato. Sed hunc Pontificis conatum primo Protestantium tergiversatio impedivit, qui Anno eodem ad 24. Junij Smalcaldiæ conventum habuerunt, in causâ responsi dandi Legato Pontificio; deinde post Annum VII. Kalend. Octob. secuta mors ipsius Clementis, interpellavit. Qui ei successit Paullus III. ad eandem rem Mantuam urbem Imperialem delegit, non solum fide publica, sed etiam obsidibus oblatis: demonstrans simul urbem hæc ut vicinam Germaniæ, commodissimam esse; quum reliquis nationibus in Germaniam, tot sectis pullulantem & seditionibus æstuantem, parum tutum sit proficisci.

At Lutherani, qui leges dare non accipere volebant; primo dictitabant in Germania cogendum esse Concilium; secundo eidem præsidendi, aut supremam de Concilij decretis iudicandi, potestatem non solum non penes Pontificem Rom. esse, sed nec penes quenquam esse debere, sed liberum. Quam illi doctrinam ab Apostolo suo Luthero hauserant. Quamvis enim is non ignoraret, nullum unquam inter Christianos fuisse celebratum, cui non Romanus Pontifex vel ipse vel per Legatos præfederit: & ad confirmanda Conciliorum decreta eiusdem auctoritatem semper fuisse requisitam: tamen homo qui nihil nisi turbas moliretur, facile videbat hac una ratione summâ confusionem in Ecclesiam invecum iri. Numquid enim primum illud Nicenum Concilium à Sylvestro Papa confirmatum fuit, cui eiusdem nomine Osius præfederat? Constantinopolitanum à Damaso? Ephesinum à Cælestino, cuius nomine præfens fuerat Cyrillus? Chalcedonense à Esono? cuius Legati, restantibus Evagrio, eius fuerant præsides. Duo Constantinopolitana à Vigilio & Leone? Nicenum ab Adriano? tertium Constantinopolitanum ab Adriano II.? Num-

quid primi Lateranensis Concilij Calistus Papa suis præfens? Innocentius III. secundus? Lugdunensis Innocentius IV. Clemens V. Viennensis? Florentini Eugenius Quartus? Leo Lateranensis quartus? Et hæc quidem septēdecim illa sunt Oecumenica seu generalia Concilia, quorū tam indicendorū quā confirmandorū auctoritatē ac prerogativam totius Christianus orbis Romanis Pontificibus semper detulit, quam homines isti postremissimi eisdem eripere conantur. Prò pudor! Sed ut Deus nihilominus in ipsis, quas assumpserant tenebris, lumen aspergeret Protestantibus, fructus uberri- mos, Fallorum Prophetarum indices, iisdem in oculos, & ora iniecit. Siquidem mense Maio hoc ipso tempore, quo Legatus Apostolicus in Saxoniam veniebat, acturus de Concilio cum Saxone, Michael Stifelius Apostata Monachus, Lutheri Apostolus Tragi-Comædiam illâ de die Judicij in seq. festo S. Lucae ad futuro exorsus est in publico prope Wittebergam mundi Theatro, quam libro secundo capite 16. numero 6. descrip- tam exhibui & eodem profus Anno in lucem dedit, Lutherus librum suum de Missa angulari, in quo, Deo haud dubie ad salutem misere seducto- rum impellente, apostatarum princeps Lutherus ipse sua manu mundo confessus est, suam doctrinam à Diabolo ipso esse acceptam, seque in eius sententiam concessisse (e) sed & ipse Lutherus eadē ætate huius anni frequenter nocturnis terricula- mētis infestatus & horrendis somnijs inquietatus describitur in Colloquijs suis mensalibus. Tomo primo Latin. pag. 48. 49. 50. maxime Judicij extre- mi terribilibus, quibus fanatico Stifelio videretur ianua fuisse aperta ad eam quam retuli impostu- ram (f) Sed & alia eodem tempore portenta terri- bilia evenere quæ Lutherana dogmata Germanis non solum suspecta sed & damnabilia declarabant, inter quæ est illud quod Anno 1543. pridie Natalis Domini Stasfurti in Saxonia Donerum Prædican- tem Lutheranum dæmon specie confecti homi- nis aggressus est, & per eum universam Christi Re- ligionem evertere est conatus; & Anabaptistæ Monasterij cunctis sæculis infanda, ex Lutheri principijs aggressi sunt. (g)

VI Si Sleidani cornicationi & nuptijs fidem quis habeat, Paullū III Pontificē nihil magis quā Con- cilium metuisse: dicit: qui tamē in tâta occupationū qui-
e Vide Vlenberg. Vit. Luth. cap. 25. num. 3. Serarium de Lutheri magistro &c. f. Vlenberg. ibidem num. 2. g. Bzovius, Meschovius & alij.